

H: Ta hiểu ý của người rồi. Lý thuyết của người bao gồm quá nhiều thứ thúc đẩy giới trẻ khuyến khích bản thân mình trở nên buông thả và thiếu quyết đoán trong mọi việc. Người tin rằng quy luật tất yếu là một người thầy vô cùng khôn ngoan sắc sảo, rằng thất bại luôn mang trong nó một lợi ích tương đương và các món quà bất ngờ của tự nhiên có thể là một lời nguyên thay vì là một điều may mắn. Điều đó có đúng không?

Napoleon Hill lưu ý rằng: “Các món quà bất ngờ của tự nhiên có thể trở thành một lời nguyên thay vì là một điều may mắn.” Trong những nỗ lực bỏ ra cho bọn trẻ, liệu thật ra chúng ta có đang nguyên rủa chúng hay không? Đây vừa là một suy nghĩ nghiêm túc vừa là một lời khuyên thực sự dành cho các bậc cha mẹ.

Đ: Người đã tuyên bố về triết lý của ta một cách hoàn hảo rồi đây. Niềm tin của ta không chỉ là lý thuyết. Nó là sự thật.

H: Người không ủng hộ việc sử dụng cầu nguyện như một phương tiện để đạt được những mục đích mình mong muốn hay sao?

Đ: Trái lại, ta ủng hộ việc cầu nguyện, nhưng không phải kiểu cầu nguyện bao gồm những thứ trống rỗng, cầu xin, những từ vô nghĩa. Kiểu cầu nguyện khiến ta trở nên vô dụng là lời cầu nguyện về mục tiêu xác định.

H: Ta chưa bao giờ nghĩ về mục tiêu xác định là một lời cầu nguyện cả. Sao lại như thế được?

Đ: Trên thực tế thì mục tiêu xác định là dạng cầu nguyện duy nhất mà một người có thể tin cậy được. Nó khiến con người sử dụng nhịp điệu thôi miên để đạt được những mục tiêu xác định... chỉ bằng cách chiếm đoạt nó từ nhà kho vĩ đại của Trí tuệ Vô hạn. Nếu người quan tâm thì sự chiếm đoạt ấy diễn ra thông qua mục tiêu xác định và không ngừng theo đuổi.

H: Tại sao phần lớn những lời cầu nguyện lại không có hiệu quả?

Đ: Đâu phải vậy. Mọi lời cầu nguyện đều mang lại điều gì đó cho những người cầu nguyện.

H: Nhưng người vừa nói rằng mục tiêu xác định là dạng cầu nguyện duy nhất mà một người có thể tin cậy vào. Giờ người lại nói rằng mọi lời cầu